

1978 JUN 23

Csepel

SZÍNES, VÁLTOZATOS PROGRAMOK

362,7

244

1400 gyerek, 13 hét

Sokszor és sok mindent kritizálunk környezetünkben. Nem jut be a gyerek az iskoláév során a napközibe, poros az út és ez nem érdekli az illetékeseket, és még sorolhatnánk.

Egy ilyen kritizálás hangulatban kiutazhat bárki a 71-es busszal (ha győzi kívánni, míg elindul, mert állítom ez a leg-ritkább járat Csepelen... de ez már megint kritizálás) a Csepeli Napközis Táborba. Mert ha ott körülnéz, örülni fog, elfelejti bosszúságait, úgy ahogy velem is megesett.

Zöld gyepek mindenfelé a tágas, bekerített parkban, színes, medence, tiszta konyhák, szép ebédlők, mászóakák, játszóeszközök, sportpályák — ami csak egy korszerűen berendezett gyermekintézményben szükséges. És a méretek is dicséretesek. Egy jelentkezőt sem utasítottak el, így minden csepeli kisdíák — számszerűen több mint 1400 — akinek nem tudták másként megoldani a felügyeletét boldogan töltheti el a nyár egy részét a Kis-Duna parti szép napközis táborban.

Van gyerek, aki végig, 13 hétig itt „nyaral” és olyan is akad közöttük, aki már több éve ilyen lakója a csepeli tábornak. Sok esetben indokolt, hogy még 1—2 hétre sem tudják a szülők magukkal vinni nyaralni az apróságokat, mert munkakörük vagy anyagi helyzetük ezt valóban nem engedi. De, ezek az érvek nem mindig helytállóak.

— Legalább cserével vagy valamilyen más megoldással lehetővé kellene tenni, hogy vidéken vagy valamilyen másik üdülőben töltsenek ezek a gyerekek egy-két hetet — mondja Pető Károlyné, a tábor gazdasági vezetője.

És van egy másik igen jó ötlete is: — Minden iskolának valamilyen üzem, vállalat vagy brigád a patronálója. Csak pont ennek a hatalmas tábornak nincs szocialista szerződése egyik vállalatnál sem. Pedig itt ezernél is több gyerek tartózkodik naponta. Nagyon hasznos lenne egy ilyen szerződés.

Szerintem bárki vállalta, büszke lehet a patronált intézményre; a napközis táborra. Ritkán találkoznak ennyire az anyagi adottságok a személyi feltételekkel. Mert a sok-sok pénz, amibe a gyönyörű, modern berendezés és a tábor fenntartása, üzemeltetése került, illetve kerül, még kevés lenne, ha a „parancsnoki kar”, a felügyeletet ellátó pedagógusok és pedagógus-jelöltek, a kultúrprogramban segédkező kerületi művelődési házak, az ifjvezetők és a többiek nem hinnének annyira küldetésük fontosságában, abban a küldetésben, hogy nagyszerűen „üzemeltessék” ezt az intézményt.

Mert hisznek ebben — erről is meggyőződhet bárki, aki megfordul itt. Pezsgő élet fogadja, kedves és boldog gyerekkarcok, állandóan mozgó, szervező vezetők, színesebbnél színesebb egymást váltó programok. Budapesten vagy az egész országban nem sok kerület vagy város, község dicsekedhet hasonlóan szép, jól felszerelt, s hasonlóan jól „üzemeltetett” nyári napközis táborral.

— Innen gyerek úgy nem megy haza, hogy éhes maradna, vagy nem csinált semmit... — mondja a tábor parancsnokhelyettese, Hortobágyi Miklósné, aki „civilben” a Rákóczi úti iskola igazgatóhelyettese. — Délelőtti műzeum látogatás volt, nem sokára jön Forgács András jódlí énekes, közben a szakkörök...

A polcon Hófehérke és a hét törpe, zsiráf, és mindenféle más állat gyurmából.

— Olyan mint az igazi — hoz el egy kis kígyót Hortobágyi Miklósné a polcra. — Ezek a gyurmás szakkör tavalyi legsikeresebb alkotásai. Egyébként működik a táborban birkózó, textilfestő, cso-

mózó, szőnyegszövő, ötvös, fafaragó, festő, subázó, kézimunka szakkör is. Lesz egy hét, amikor a szovjet köztársaságok úttörő csapataival, táboraival leveleznek a gyerekek. Egy másik héten a Szabó Ervin Könyvtár közreműködésével írókat, gyermeklap szerkesztőket hívunk meg beszélgetésre, könyvek ajánlására. Ezen az olvasóhéten kívül egész táboridényben kölcsönözhetnek a gyerekek könyveket.

Egy idegen nem is gondolná, hogy Balatinecz Éva itt a parancsnok. Nem parancsnokias jelenség, kedves és fiatal. Ennek ellenére, ha kell erélyes is, remekül „navigálja” a rengeteg gyereket. Nem

sok ideje van beszélgetni, mindig intéz valamit. A parancsnoki terem különben sem egy titkárnos igazgatói szobához, hanem inkább egy hajó parancsnoki fülkéjéhez hasonlítható. Erősítők, magnók, mikrofon, egymás mellett asztalok, ebben az egy teremben dolgozik a tábor egész vezérkara.

Zajlik az élet a napközis táborban és a teljes ellátás, az a megfizethetetlen fejlődés, amit a szakkörök, olvasás, közös játék, sportolás révén magára szed a gyerek — átlagosan napi nyolc forintjába kerül a szülőknek, gyerekenként...

Dunai János

Vidám élet folyik a táborban